

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2011 ÅRG 43

Pris 30:-

Den Heliga Eukaristiens eller Mässans ängel.

Den heliga Eukaristien är hjärtat i den kristna gudsdyrkan och dess höjdpunkt är konsekra-
tionsbönen med de heliga konsekra-
tionsorden.

Den högtidliga akt genom vilken brödet och
vinet förändrar sin innersta natur och blir Kristi
lekamen och blod.

I vår kyrka är alla välkomna att delta i den
heliga nattvarden.

Nattvardens sakrament instiftades av vår
Herre Kristus då han på skärtorsdagen
samlade sina lärjungar till måltid.

Han tog ett bröd, tackade Gud, välsignade det,
bröt det och räckte det åt lärjungarna och
sade:

*Tag och ät härav alla, ty **detta är min lekamen.***

Därefter tog han kalken tackade åter Gud,
välsignade den, och gav den åt sina lärjungar
och sade:

*Tag och drick härav alla, ty **detta är mitt blod.***

Så ofta ni gör detta, gör det till min åminnelse.

Vid mässan på skärtorsdagen som i S:t
Mikaels församling alltid celebreras av en
biskop konsekreras även de oljor (dopolja, olja
för de sjukas smörjelse och krisma) som ska
användas under det kommande året.

Biskopens spalt

Vi har i skrivande stund just inlett fastan. En tid som i kyrkans "barndom" var synnerligen viktig som förberedelse för de som skulle döpas på påskdagen. Senare blev fastan en förberedelse för alla – en förberedelse inför påskens stora mysterier med det triumferande intåget, lidandet, döden och uppståndelsen.

De som skulle döpas fick under denna tid undervisning om kyrkan, dess tro och sakramenten.

Den undervisningen har idag flyttats till förberedelsen inför konfirmationen då bland annat nedanstående fråga ställs på sin spets.

ATT VARA EN KRISTEN - VAD MENAS DET MED DET?

Vanligen säger vi att en kristen är en som har tagit emot Kristus som sin Herre och Mästare och som har mottagit dopets sakrament; som inkluderar vattenbegjutning på huvudet, eller genom nedsänkning i vatten under åkallan av den Heliga Treenigheten. Denna handling innebär att den döpte blir upptagen såsom en medlem i Kristi heliga kyrka och blir en del av Kristi mystiska kropp. Den innebär också medlemskap i en speciell kyrka eller församling.

Är det här svaret på frågan i rubriken, eller inte?

Faktum är att det ligger mycket mer i den här frågan. Det ovanstående är bara det formella förfarandet, de yttre tecknen, på någonting som börjar hända i varje individs själ.

Dopet är faktiskt inledningen till ett liv av växande, till Kristi storhet och fullhet, som Paulus säger (Eph.4:13). Att vara kristen är därför en pågående process av växt till andlig mognad.

Att vara en kristen, är mer än att genomgå en ceremoni. Att vara kristen är faktiskt själens pilgrimsfärd, en pilgrimsfärd som även fortsätter bortom graven.

I vårt sekulariserade samhälle finns det mycket som kan vara ett hinder för en sann kristen. För vi är inne i en tid då samhället kräver "the quick fix", genvägar och snabba svar/lösningar.

Och om vi inte är aktsamma, kan också vår egen tro och religion bli platt och ytlig.

Vi kan så lätt förlora känslan för det heliga, förlora meningen med närvaron av det gudomliga i världen runt oss, även i vår tillbedjan.

Vi är alla ganska familjära med undren utförda av vår Herre Kristus, och också med Hans undervisning. Men de saker som hände Kristus själv har många ofta svårt att relatera direkt till sina egna liv.

Det är fem tilldragelser, i vår bibel, vilka uppenbarar steg för steg Jesus från Nasarets gudomliga mission och hans sanna natur som Guds Son. Men de har också någonting att säga om vår egen resa.

Sedan den tidiga kyrkans dagar har dessa tilldragelser ansetts som oumbärliga för vars och ens andliga utveckling, tillbaka till Gud, och som vägvisare på vår egen resa, och hur de kan stimulera oss i vår tro på Gud.

De händelser, i vår Herres liv, jag syftar på är hans (1) Födelse, (2) Dop, (3) Förklaring, (4) Korsfästelse och (5) Uppståndelse.

1. Födelse....

Den första tilldragelsen är Jesu födelse i Betlehem. Men hans födelse kan också för oss bli en symbol för vår egen födelse till ett nytt liv i Kristus. Likt senapskornet, anden i oss, måste den ges näring för att växa. Genom Guds nåd har vi börjat vår resa på jorden, och vi kommer att upptäcka att vi verkligen är gjorda till Guds avbild, och att vi är Hans barn.

2. Dopet

Nästa händelse vår Herres dop, vilket för oss betecknar vårt blivande fysiska och andliga inlemmande i Kristi mystiska kropp. Men även vår fysiska kropp har del av den återlösande eller frälsande process, som är vår färd tillbaka till Gud vilket Paulus påminner oss om då han skriver att vår fysiska kropp är Guds tempel och att den Högstes ande är närvarande i var och en av oss. (Kor3:16)

3. Förklaringen

Vår Mästares förklaring är kanske, den mest gåtfulla tilldragelsen av alla, och är den som är svårast att omsätta i vår vardag. Det anses att den representerar "andlig fulländning" i Kristus. Vi har redan givits påbudet *var fullkomliga* (Matt.5:48). Lättare sagt än gjort!

Alla delar i vår Herres liv har bokstavligen blivit förhärligade genom den Helige Ande och insvept i Vitt Ljus, ett ljus som kommer från den högsta

sfär av ren Ande.

4. Korsfästelse

Den fjärde händelsen är korsfästelsen. Det är berättelsen om offer, smärta, lidande, förräderi och mänsklig svaghet. Och det är en andlig händelse så väl som en fysisk, för den omfattar hela Jesu person.

Berättelserna i våra heliga evangelier är väldigt tydliga. Trots att vår Herres ord från korset visar det andliga mörker han erfor, var det också andra ord, ord av kärlek och förtröstan, välsignelse och överlämnande.

För oss kan erfarenheten av lidande i Hans Namn ta många former. Det kan vara ett personligt uppoffrande till ett högre ideal, eller hjälpande andra med deras behov framför våra egna. *Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.* (Joh. (15:13).

5. Uppståndelsen

Uppståndelse är en tilldragelse återgiven i skriften på ett sätt som gör oss, bokstavligt förstummade.

Vår Herre besegrar döden. Genom att göra det visar han oss att också vi, kan gå bakom slöjan som skiljer det synliga från det osynliga, det fysiska från det andliga, jord från himmel. Vi kan också läsa om hur vår andliga kropp förhåller sig till den fysiska. Paulus säger att vi är begravda i en fysisk eller naturlig kropp och skall uppstå i en andlig kropp (1 Kor. 5:44).

Vi gör, varje dag på världsligt planet, erfarenheter som kan liknas vid en andlig pånyttfödelse, som är en form av uppståndelse, där själen "prövas i elden" av livets erfarenhet?

+Sten-Bertil

**Boka i din almanacka
helgutflykten till
Söderköping och
Capella Ecumenica
20-21 augusti.**

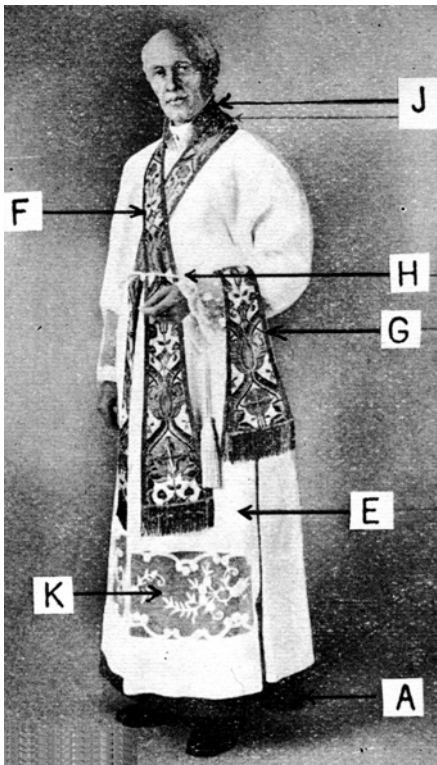
Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en kopia av en medeltida församlingskyrka som byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård.

Mer information i nästa Communio.

Den kyrkliga klädedräkten

Vi har nu kommit till de liturgiska plagg som de flesta lägger märke till först. De plagg som bärs över det vita linnet.

Stolan är ett långt, nästan halsduksliknande, band som ges till diakonen vid diakonvigningen och är ett gemensamt ämbetsstecken för diakoner, präster och biskopar. Det består av ett band som är ca 2,30 m långt, ofta avsmalnande i mitten, kantad med guldband och avslutad i ändarna med guldfrens. Tre kors är broderade på rätsidan, två något större i stolans vardera ändrar och en mindre i dess mitt. Tyget är ofta silke eller brokad och har någon av de liturgiska färgerna.

F=Stola G=Manipel

Jag nämnde att stolan är ett gemensamt ämbetsstecken för diakoner, präster och biskopar. Det som skiljer sig är det sätt dessa bär stolan.

Diakonerna bär stolan vilande som ett ordensband över vänster axel och korsar stolans båda ändrar över höger höft. Vid prästvigningen tar biskopen diakonens stola och löser bandet vid höger sida och lägger stolan så den vilar runt den blivande prästens nacke och korsar stolan över bröstet (höger sida över vänster) och fäster dem på detta sätt med hjälp av det rep som är bundet runt livet på alban (cingulum). Vid en biskopsvigning löses den på prästen

korslagda stolan och stolans båda ändrar får hänga rakt ner parallellt. Även i detta fall säkras ändarna med hjälp av albans cingulum. En diakon bär även stolan korsad över höger höft när han eller hon är klädd i surplice. En präst låter emellertid stolan hänga rakt ner parallellt när han eller hon bär surplice. Stola bärs normalt av alla diakoner, präster och biskopar under alla gudstjänster.

När en subdiakon, diakon, präst eller biskop tjänstgör vid altaret under firandet av en mäsas bär han eller hon en slags miniatyrstola över vänster arm. Den är tillverkad på samma sätt som stolan och det enda som skiljer är proportionerna. Den är ca 8 cm bred över handleden och hänger ner ca 25-30 cm på vardera sidan. Något utsvängd mot dess nederdel. Detta plagg kallas **manipel**. Manipeln ges till en subdiakon av biskopen vid sin subdiakonvigning men olikt stolan som bärs vid alla gudstjänster och även om bäraren sitter i koret utan att utföra någon särskild uppgift under gudstjänsten bärs manipeln enbart vid firandet av mässan och även då enbart om bäraren skall tjänstgöra vid altaret. Den är så knuten vid mässans nattvardsdelen till och med en präst eller biskop som celebrerar mässan tar av manipeln då han eller hon ska predika för att efter predikan ta på sig manipeln igen.

Vid sin subdiakonvigning ikläds subdiakonen förutom manipeln ett annat plagg nämligen **tunikan**. Tunikan är ett av de liturgiska överplaggen och är till sin form en löst sittande skjorta med löst sittande raka ganska korta armar och vars sidor är uppslitsade vid sidorna eller inte alls ihopsydda under ärmarna. Både på fram- och baksidan löper två band, *clavi*, från axlarna och ner till fällen. På tunikan är dessa *clavi* ofta förbundna med en tvärså på fram- och baksidan. Tyget är av silke eller brokad och i liturgisk färg. Banden, *clavi*, är oftast i breda guldband eller kantade med smalare guldband.

När en subdiakon vigs till diakon blir han eller hon iklädd inte bara stola utan även en **dalmatika**. Dalmatikan är numera till sin utformning nästan identisk med en tunika och det enda som skiljer de båda åt är att dalmatikans *clavi* är sammanbundna på fram- och baksidan med två tvärgående band istället för ett som på tunikan. I äldre tid

var tunikan något mer åtsittande, längre och hade också något längre armar än dalmatikan.

Tunikans och dalmatikans båda *clavi* går tillbaka till den romerska dräkten för högre ämbetsmän. De tidiga dalmatikornas *clavi* var ofta purpurfärgade men rött blev snart den vanliga färgen. Dalmatikorna i sig var uteslutande vita men under medeltiden antog de allt oftare de färger som började växa fram som liturgiska. *Clavi* är ett värdighetstecken som även kan ses på bysantinska ikoner där Kristus avbildas bärande kläder med tydliga *clavi*. Det är vanligt att änglar avbildas bärande samma liturgiska klädsel som diakoner med albor och dalmatikor.

Dalmatika

Likt manipeln bärs normalt tunikan och dalmatikan enbart då en subdiakon eller diakon ska assistera vid altaret under firandet av mässan. Men det finns några tillfällen då de kan bäras vid andra gudstjänster, en av dessa är om en präst eller biskop assisteras av två personer som är vigda till minst subdiakon respektive diakon vid firandet av en sakramental välsignelseandakt. Då kan assistenterna bära tunika respektive dalmatika (ingen bär emellertid manipel). Ett annat tillfälle då tunika och dalmatika bärs utanför firandet av mässan är vid påskaftonens särskilda gudstjänster med tändande och välsignande av elden och påskljuset.

Mässshaken är det plagg en präst eller biskop bär då de celebrerar mässan. Historiskt går detta plagg tillbaka till ett cirkelformat plagg kallat *paenula* som bars som ett praktiskt vardagsplagg.

Det liknade mycket vad vi idag skulle kalla en poncho. Plagget var

Forts. sid 4

Den Kyrkliga Klädedräkten

Forts från sid 3

ursprungligen långt och när det släpptes ner räckte det praktiskt taget till marken. Detta gjorde att det kom att kallas "litet hus" *casula*, vilket också är

den latinska benämningen på mässhaken. Mässhaken har under tiden genomgått många förändringar till det plagg vi idag är bekanta med. Formen har i flera olika steg förändrats för att möjliggöra en större rörlighet för bärarens armar. Den största förändringen kom till då man började tillverka mässhaken i tunga tjocka brokadtyger under renässansen vilket gjorde att tyget blev styvt och hade svårt att följa med i armarnas rörelser. Detta ledde till att barockformen på mässhake utvecklades med dess karaktäristiska fiollådeform. Under 1900-talet har man mer återgått till en form på mässhaken som hämtat sin inspiration från senmedeltiden. Denna brukar kallas neo-gotisk och det är denna typ av mässhake som används i Liberala Katolska Kyrkan. Vanligtvis är den prydd med ett karaktäristiskt

gaffelkors. Mässhaken är likt stola, manipel, tunika och dalmatika tillverkad i ett tyg i liturgisk färg.

Korkåpan, *pluviale*, har ett gemensamt ursprung med mässhaken. Ur paenulan utvecklades ett regnplagg som blev en slags fotsid mantel med huva som användes vid processioner utomhus. Plagget, som om man breder ut det formar en halvcirkel, började även användas i liturgiska sammanhang inomhus och vad som varit en huva utvecklades till en ornamenterad "sköld" i nacken. Kåpan blev det liturgiska festplagget för de som inte tjänstgjorde vid altaret. Detta gjorde att biskopar ofta bar plagget då de närvarade eller "assisterade" i koret. Det blev även det plagg som kom att användas av prästerna vid högtidliga processioner och gudstjänster utanför mässan exempelvis sakramental välsignelseandakt eller vigsel.

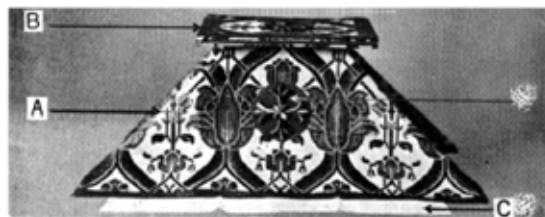
Kåpan tillverkas i de liturgiska färgerna och är ofta rikt utsmyckade.

Det berättas att när S:ta Birgittas dotter S:ta Katarina skulle skrinläggas i augusti 1489 hade abedissan i Vadstena låtit hämta en vagnslast med kåpor och dalmatikor från Linköping för att kunna skruda de tillresta biskoparna och prelaterna.

Vi kan här även behandla de paramenta¹ som används på altaret och för att hölja kalk och för att förvara corporalet².

Altaret är ofta smyckat på framsidan med vad som kallas ett **antependium**. Detta består av ett tygstycke oftast täckande altarets hela framsida i liturgisk färg och ofta besatt med vackra broderier eller utsmyckningar.

Kalkklädet, lat *palla calicis*, är ett kvadratisk tygstycke i liturgisk färg som helt täcker kalken då den ej används. Den lägges över kalken på ett sådant sätt att den bildar ett litet tält i formen av en pyramid. **Bursan**, *bursa corporalis*, är formad som ett kvadratisk kuvert och i denna lägger man den ihopvikta corporalduken² efter att kommunionen utdelats. När bursan är tom brudar den stå upprätt på altarets evangeliesida.

A=Kalkkläde B=Bursa

Forts. sid 8

Sommarsamling i Västmanland

När: 17-20 juli

Var: Heds gamla skola i Byn Hed i Skinnskatteberg, norr om Köping mellan Kolsva och Skinnskatteberg.

Hur: Preliminärt dagsprogram

07.00-9.00	Frukost
11.00	Mässa
13.00	Lunch därefter fri aktivitet
16.00	Föredrag
18.00	Middag
21.00	Kvällsandakt

Logi med vandrarhemsstandard, tag med sängkläder eller sovsäck och handduk.

Deltagaravgift 1.350:-, utan övernattnin och frukost ca 250:-/dag.

Priset förutsätter att du hjälper till med matlagning/städning.

Vegetarisk kost meddela om du önskar specialkost.

Anmäl dig senast 31 maj till:

Nappe Holmström Björnus, Furustigen 3, 13334 Saltsjöbaden, 08-717 26 99, ordf.samf@lkk.se

Älska din nästa som dig själv!

Som ni ser så syftar rubriken på ett av världens mest skrivna ord, meningen finns i alla heliga böcker! Min fråga är? Gör du det eller har du blivit smittad av Jante? Jag tänkte inte ge er ett svar men väl en uppmaning till eftertanke.

Ulf G Johansson

Som ni ser så syftar rubriken på ett av världens mest skrivna ord, meningen finns i alla heliga böcker! Min fråga är? Gör du det eller har du blivit smittad av Jante? Jag tänkte inte ge er ett svar men väl en uppmaning till eftertanke.

Jag har haft glädjen att få en kompis på Facebook han heter Johan Hermansson, 19 år och boendes i Dala-Järna, Dalarna! Johan och jag är också med i "Visgruppen", en grupp som Stefan Einhorn bildade efter det han skrev "Konsten att vara vis".

Jag lämnar nu över ordet till Johan så får han själv beskriva mötet med Jante och hur han nu står i akt att ge ut en bok om Jante.

Johan: - För att börja där jag befinner mig nu, så har jag bestämt för att ge ut en bok!

Jag har en idé om att trycka upp en bok med sammanfattade citat och meningar som inspirerar om att tro på sig själv och våga trotsa fenomenet Jantelagen! Det ska vara meningar tagna ur praktiken och skrivna av alldeles vanliga personer som använt sig av egna erfarenheter och reflektioner genom att delge sin syn på det här med självförtroende och Jantelagen.

Intresset för Jante öppnade sig för ungefär ett år sedan hos mig själv. Jag kommer från ett samhälle med inte mer än några tusen invånare och där begreppen som säger dig att du inte ska sticka ut ur mängden och tro dig vara bättre än någon annan växer sig väldigt starka.

I tre år har jag bloggat konstant hos några av Sveriges största Communitys så som Vecko Revyn och Finest.se bland annat. Jag har fått ta emot väldigt mycket kritik såväl som positiv respons för att jag skiljer mig från mängden, framför allt på mindre platser där människor ändå kan känna igen sig i mig.

Jag startade i med att jag fick upp ögonen för att allt fler faktiskt styrdes mer eller mindre av Jante: som en slags osäkerhet hos dem själva som utvecklats till missunnksamhet och avundsjuka samt

en rädsla för det som är annorlunda. Jag som alltid varit modeintresserad på en nivå som skilt sig från majoriteten med tanke på att jag inte är det minsta rädd för att våga vara mig själv gjorde att jag fick erfara allt fler personer med det här tänkandet och började lägga märke till det fenomen som faktiskt påverkade deras negativa syn på mig.

Ulf: - Du nämnde någon gång om att bo på en liten ort med alla "förståsigpåare"!

Johan: - På en liten ort finns det en rädsla för "ovanligheter" tror jag det är

mycket vanligare än man först får för sig. Bara en sådan grej som att homosexuella fortfarande ses som något väldigt negativt inte minst där jag kommer från tycker jag visar på detta. Jag blir själv trakasserad av människor som tror sig veta att jag skulle vara homosexuell, trots att jag dementerat detta vid flera tillfällen. Att en del tror att det skulle vara en sjukdom dessutom gör mig väldigt fundersam för hur långt de här personerna kommit i utvecklingen egentligen, och det har jag också klart för mig att det hör ihop med Jantelagen på sitt sätt vad gäller tänkande. Man är rädd för det som är annorlunda och upplever det därför som ett hot på ett eller annat sätt! Jag tror det här med Jantelagen gör sig mer synligt på mindre platser med tanke på att fler känner varandra och det blir enklare att hålla koll på personer runt omkring dig trots att du kanske inte känner dem.

Ulf: - Jantelagen har också tio budord! Någon av budorden som är extra viktig?

Johan: - Jag tycker att den första punkten i Jantelagen är extra viktig. Det som Jantelagen syftar på i den första punkten av tio är att du inte ska tro att

du är något speciellt som skiljer sig ur mängden. Du ska inte tänka dig in i situationer där du ser dig själv som bättre eller helt enkelt mer framgångsrik än någon annan. Det här gäller oavsett om det handlar om egen verksamhet, att man blivit befördrad på arbetsplatsen eller om du kanske fått det högsta betyget i en kurs på högskolan.

Jag vill även lägga till i den här meningen att den här punkten: du inte ska tro att du är något, faktiskt är en av de största faktorer som påverkar oss människor idag vad gäller Jantelagen och det fenomen som faktiskt finns inom oss. Det har en stor inverkan och det är ett faktum att väldigt många av oss tänker på det här sättet. Eller om inte väldigt lika och känner en slags rädsla för att bli sedda som märkvärdiga och med näsan i luften för att vi är stolta över något som vi skapat.

Ulf: - Ni som läser den här artikeln kan läsa hela Jantelagen efter mitt samtal med Johan!

Du är en ung man med fötterna på tröskeln till ett äldre liv, en man med några få års medvetandeliv i vuxen bemärkelse! Skulle du kunna beskriva hur du tyckte att vi människor ska trotsa Jante?

Johan: - Till att börja med måste vi inse och komma till det faktum att negativa människor finns där och det kommer det alltid att göra – för att kunna ändra på detta. Personer som inte lärt sig att kontrollera sina Jantar och varav detta känner ett behov av att trycka ner andras framgång eller lycka. Eftersom Jante kommer från vårt undermedvetna - kommer och har alltid funnits där. Det är något man får försöka tänka runt om istället och se på ett annat sätt än vad man gjort tidigare. Något man också kan göra varav vilket är det jag rekommenderar är att tänka på ett annat sätt och se oss själva som

Forts. sid 6

I sommar välkomnar S:t Uriel med Prästvigning och Sesshin

Dagen efter avslutningen i Heds skola, den 21 juli åker de som vill, vidare till S:t Uriel i Härjedalen för att den 22 juli kl 11.00 övervara då Birgit Adelsten vigs till präst för Danmark och det sker på Maria Magdalenas dag.

S:t Uriel ligger mellan Lillhärdal och Särna, 6-7km norr om Lövnäsullen. Man kan från Lövnäsullen vandra Romboleden (pilgrimsleden till Tromdheim) som är X-markerad upp till S:t Uriel c:a 7km.

Om man har en Jeep kan man ta sig närmare längst åsen som går höger om ån, gångsträckan blir då c:a 2.5km.

Sovsäck och egen vegetarisk mat ska medtagas. Se hemsidan www.kontemplation.se eller länk från hemsidan www.lkk.se. Programmet till och med söndag blir Mässa 11.00 och Benediktion varje kväll kl 22.00. Måndag ledig eller avresedag.

För den som har god meditationsvana går det att delta i den Sesshin som börjar måndag kväll och pågår i 3 dagar med avslutning på morgonen den 29 juni. Veckan som följer, den 1-6 augusti, pågår en 4 dagars Sesshin.

Inkvartering sker i timrade hus och i Zendon, ryggsäck, stövlar, regnkläder ett måste, kläder som till fjällvandring. Dagsprogram och övrig information, se webbsidan.

Biskop Evert i S:t Uriels kapell

Älska din nästa som dig själv!

Forts från sid 5

unika människor med kapacitet att skapa genom förmåga kommer det att hjälpa oss att förbise Jante i de här sammanhangen som den här första punkten hänger samman med.

Om vi tänker att vi själva är unika istället för att vara rädda att andra människor ska se oss som att "du ska inte tro att du är något" i en negativ benämning. Jag menar att det här går hand i hand många gånger och att det inte är något större måste man kunna skilja på de båda begreppen. Unik låter bara mer positivt medan tro att man är något har fått en negativ klang genom åren och mycket det genom det här fenomenet.

Jag ser det som en självklarhet att alla människor är unika och med sina helt individuella och till lika fantastiska förmågor. Alla kan skapa och göra något bara man vill, alla är personer med kapacitet och alla är faktiskt något! Alla är vi människor och individer med möjligheter och ett tänkande som kan inspirera och påverka. För mig är det en förmåga att kunna vara stolt över sig själv, det man gör eller vad man tror på och samtidigt kunna visa det. Man kan

vara unik och man kan tro att man är något utan att det ska vara nödvändigt att ses som märkvärdig.

För har man den här kapaciteten som alla människor faktiskt har en förmåga att lyfta fram, och samtidigt kan vara stolt över den unika människan man är har man kommit väldigt långt vad gäller att övervinna sin egen Jante. Den här punkten handlar heller inte om att man ska se ner på andra som kanske inte lyckats med att komma till den här insikten med sig själva, så som begreppet "du ska inte tro att du är något" hänvisar till. Här får man inte glömma att Jantelagen i sin grund inte speglar något annat än negativitet och missund som vi vill motverka genom en lag om bejakande engagemang.

Om vi här låter oss komma till det faktum att vi är unika och att vi har kapacitet oavsett bakgrund, välstånd eller andra förutsättningar kommer det här att vara så mycket enklare. Det blir enklare att leva och det höjer även vår självkänsla genom att förstå vad vi faktiskt är kapabla till att göra utan att se ner på andra. Har vi lyckats komma till den här insikten hos oss själva kan vi använda oss av vår fulla förmåga för att avfärda onödiga kommentarer som

säger till oss "du ska inte tro att du är något".

Ulf: - På det sättet du uttrycker dig på måste du ha fått många reaktioner!

Johan: - Jag råkar väldigt ofta ut för kommentarer bakom min rygg eller att någon ropar något efter mig i stil med "vem tror du att du är?". Jag får fortfarande en hel del anonyma mail som säger att jag ska sluta tro att jag har sådan koll som jag utger mig för att ha vad gäller Jantelagen eller att jag borde sluta blogga för det jag gör är totalt ointressant. En annan situation där jag märker av Jante är när någon säger något till mig om en idé jag har och enbart för min unga ålder kanske jag borde vänta. Ett exempel är att jag sa en spontan grej till en bekant till mig strax efter nyår att jag ville försöka sätta ihop föreläsningar i och med Jante.

Ulf: - Då kan du kanske ge en närmare beskrivning av dina projekt!

Johan: - För några år sedan hade jag börjat tvivla på mig själv och faktiskt tagit åt mig personligen av andra människors osäkerhet. För det är verkligen så som jag ser på det idag! Att personer är avundsjuka på att jag är så

Forts. sid 7

Du öppnar hjärtats port själv

Liberala Katolska Kyrkan välkomnar alla utan gräns! I den här kyrkan gör vi ingen skillnad på människor. Du får ha vilken politisk åskådning som helst, forma ditt liv efter eget förstånd och utveckla din tro fritt. Vem du än är så är du välkommen!

Det finns en grupp människor som kyrkan har ett särskilt hjärta för och det är sökarna. I LKK säger vi ofta att vi är en kyrka för sökare. I en del kristna kretsar är ordet sökare något negativt. Hos oss är det något positivt.

I den breda kristna fåran säger man ofta att målet är att hitta Jesus och sedan vara nöjd och sluta sökandet.

Om vi skall vara ärliga, och i en kyrka skall man ju vara ärlig så tror jag att vi alla är sökare!

Att söka är en drivkraft som är något gott. Det finns en ärlighet hos sökare, som prövar, utforskar och ifrågasätter. En sökare hittar ständigt något som leder vidare, annars skulle sökandet upphöra och vara ointressant.

För mig som kristen och när jag blev präst innebar det inte att jag slutade söka när jag mötte kyrkans Herre Jesus Kristus utan tvärtom-sökandet efter tillvarons djup ökade. Behovet av att söka är större men det är också roligare och mer givande då jag vet att någon går vid min sida och att jag inte är ensam i sökandet.

Kyrkan är en bra gemenskap för sökare. Det andliga sökandet sker både i grupp och individuellt. Kyrkan måste få vara en andlig mötesplats mellan Gud och människor.

En söndag på 90-talet kom det en ung man till Sankt Mikael's församling i Stockholm. Jag blev berörd av hans berättelse. Han kom från ett litet samhälle i Norrland och vi kan kalla honom Stefan. Han hade sålt allt han ägde och hade pengar för att bo en

månad i Stockholm. Det var hedrande för oss att han kom till oss som första andliga plats. Han berättade vid kyrkkaffet att han hade ett mål och det var att hitta sanningen under den månad han var i Stockholm. Nu ville han träffa andra människor som också tog sökandet på allvar!

Hur hittar man sanningen på en månad? Det är inte omöjligt, men jag tror att det är svårt! Min erfarenhet av andligt sökande säger mig att när jag hittat en sanning så rymmer den oftast en ännu större sanning som manar mig att fortsätta söka. Jag misstänker att sökandet kommer få pågå livet ut!

Det finns något djupt mänskligt i Stefans snabba sökande. Vi lever i ett samhälle med tempo. Mantrat är "snabbt och effektivt!".

Snabbantningskurer, snabbmat, snabbsofbränna, snabbköp, höghastighetståg, höghastighetsinternet är några av de saker vi har omkring oss som hjälper till att skapa en livsstil där allt går så snabbt att alla inte hinner med. Bibeln är för tjock och svårläst för dagens stressade människa - så nu finns det en snabbvariant! Den heter "Bibeln på 100 minuter".

Vår livsstil som jag ibland också är oroad över påverkar det andliga livet och sökandet. Det är mänskligt att tro och hoppas att allt kan gå fort och enkelt. Visst finns det genvägar om man med genvägar menar den snabbaste och effektivaste vägen! I andliga sammanhang är genvägen ofta den vägen som tar längst tid.

Vi firar nu några söndagar med kryptiska namn: Septuagesima, Sexagesima och Quinquagesima. Det är söndagarna i det som kallas förfastan.

Septuagesima är den första söndagen i förfastan - det betyder den 70:de och tanken är att söndagen skall firas 70 dagar innan påsk. Den här söndagen

precis som de andra söndagarna i förfastan vill skaka om och beröra oss. Texterna präglas av eftertanke och Jesu ord är inte sockersöta utan obekväma och mer omskakande - de manar till eftertanke.

Gud lär oss i Jesus Kristus att det är gott att vara människa. Gud skapade människan till sin avbild och LKK lär att det gudomliga finns inom oss. I kristendomen är Guds födelse i människan central!

Jag tror att andligt sökande också börjar därmed att förstå vad en människa är. Det är i människan den andliga växten börjar om vi ger utrymme för den. Kyrkan kan ge oss hur många nycklar som helst; i sakramenten, den heliga skriften och vishetslitteraturen, men det är vi som måste öppna vårt hjärtas port själva. Hjärtats port kan låsas upp utifrån men öppnas som bekant inifrån.

Jesus talar om hur viktig insidan är i evangelietexten i Matt. 23:23-28 och han vänder sig mot den polerade falska ytan när insidan är tom. Jesus påminner oss om att "Storleken har inte betydelse" i kyrkan. Det är inget som imponerar på vår Gud.

Jag tror att det som hindrar många av dagens människor från att möta Gud är stressen. Stressen som blockerar våra andliga ögon och hindrar den andliga intuitionen. Låt den fastetiden som kommer vara lugn. Ge utrymme för lugn och ro och andligt sökande. Ge dig tid att upptäcka vad det innerst inne innebär att vara människa.

Jesus säger: "Vad vinner en människa på att vinna hela världen men förlora sin själ?"

Jonas Anundi, präst i Liberala katolska Kyrkan

Älska din nästa som dig själv!

Forts från sid 6

driven som jag faktiskt är och trots min unga ålder har väldigt mycket projekt på gång får vara deras problem. Jag vet att jag kan och har kommit väldigt långt genom att vara den jag är och det räcker för att inte kunna rubba mig, längre.

Jag startade Facebookgruppen Våga Trotsa Jantelagen för ganska precis ett

år sedan som ett sätt att upplysa och kunna utbyta erfarenheter med andra i och med Jante. Jag såg det som ett sätt både för att lära mig om det här fenomenet och samla kunskap men också som forum där allt fler skulle kunna inspirera varandra. Våga trotsa Jantelagen vänder till så väl gammal som ung, man som kvinna. Det finns ingen som helst mall för vilka som går med eller borde vara medlemmar. Jag

ser det som att Jante är ett fenomen som påverkar i alla åldrar och därför vill jag att gruppen ska fungera som ett sätt att utbyta erfarenheter och kunna inspirera varandra oavsett ålder. Därför har alla lika stor rätt att vara med och ta del av detta!

*Forts. i nästa nummer av
Communio*

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.
Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37,
113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob
070-660 42 69

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling.
Kontaktperson Gudrun Fleetwood,
018-53 01 20, Pg 442 00 00-4.

LUND

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-288 48 77

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnium,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99, Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan du
få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer per
år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Krister Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01
91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 2-2011 är
den 28 maj 2011.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen
11G, 75240 Uppsala, tel.018-550191

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100:- på
postgiro 88 82 44-1.

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis.
Pren. på communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:
S:Mikaels församling Maria församling i Västerås

Den Kyrkliga Klädedräkten

Forts från sid 4

Stola, manipel, mässhake, kalkkläde,
och bursa brukar tillverkas som
matchande set i samma tyg och
liknande utsmyckningar. Ibland
tillverkas även tunika, dalmatika och
korkåpa och i sällsynta fall även
antependium för att utgöra en helhet.

Fotnot:

¹ Parament, från lat *paramentum*,
prydnad.

² Corporale, den kvadratiske linneduk
som ligger omedelbar tunder kalken
och nattvardsbrödet under
nattvardsfirandet

Krister Fast